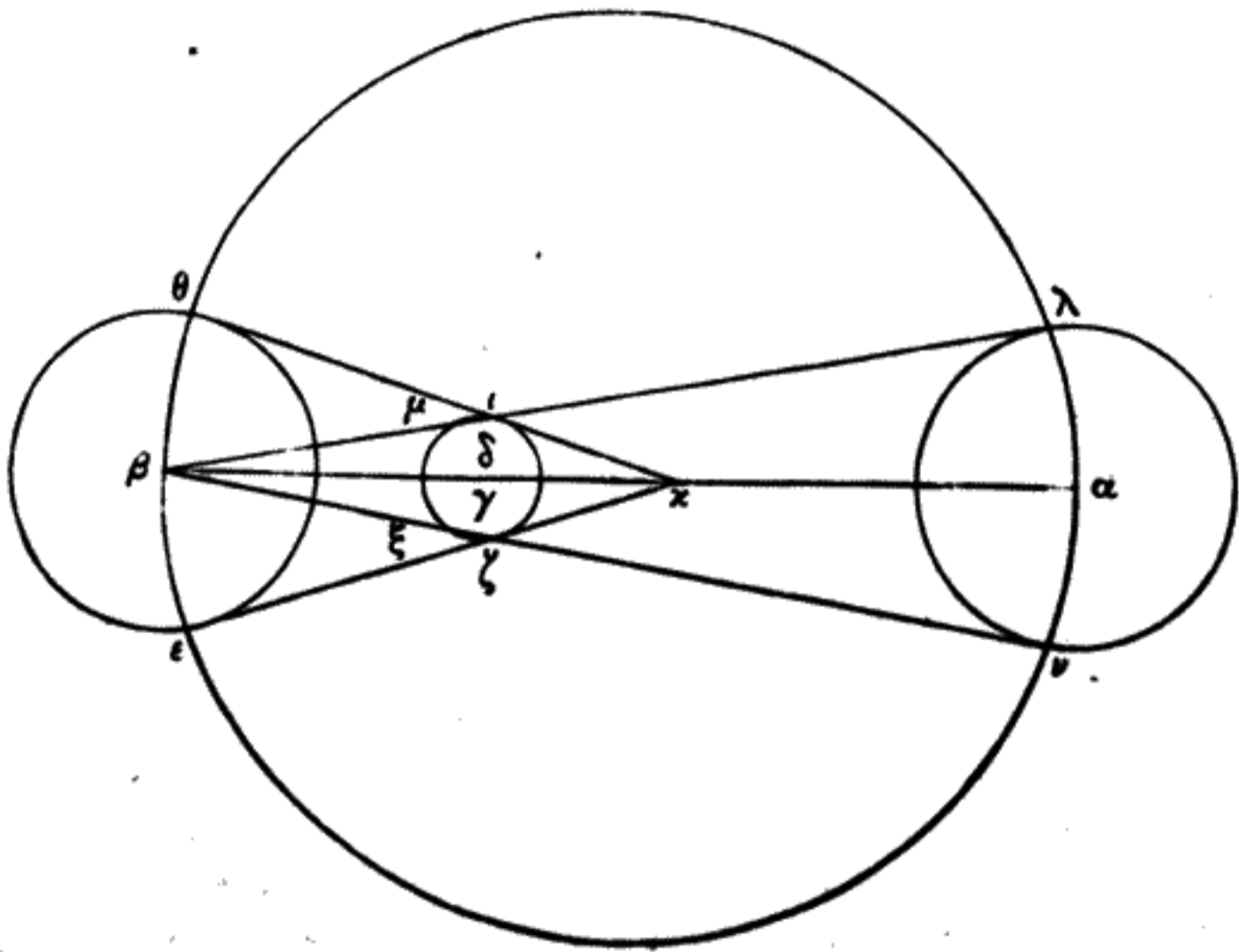
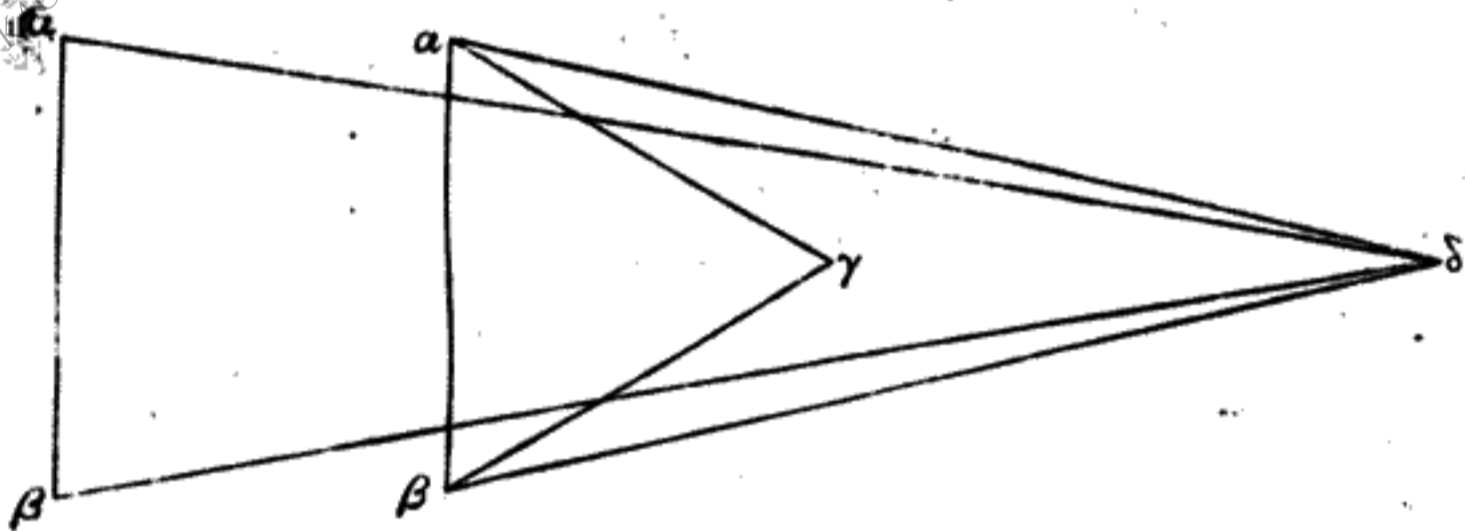

δύοντος, μεγαλύτεραι, διότι ὅταν ἐκεῖνα ὅπῃ φωτίζονται εἶναι πλέον πλησιέ-
 ρα εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ τὸ φωτίζει (ἢ μάλις ὅταν εἶναι ἢ μεγαλύτερον τὸ φωτί-
 ζον ἀπὸ τὸ φωτιζόμενα, καθὼς ὁ Ἡλιος ἀπὸ τῆς Γῆς) ἢ Σκιαῖς γίνον) μι-
 κρότεραι, ἢ ἔσον μακρύνουσι καὶ τὸν λόγον τῆς ἀποστάσεως γίνονται ἢ ἢ Σκιαῖς
 μεγαλύτεραι, ἢ ὁποῖαι ποτὲ δὲν ἐφαίησαν, καθὼς μίτε δὲλαν φανῆ μεγα-
 λήτεραι ἔταν αἰατέλην ὁ Ἡλιος, μικρότεραι δὲ ὅταν δύη, ἀλλὰ πάντοτε
 ἴσαι, ἢ ὁμοῖαι. πᾶς δὲ ἐκεῖνα ὅπῃ πλησιάζουσι περισσότερον εἰς τὸ φωτίζον,
 ἔχουσι Σκιαῖς μικρότερας, τὸ διδάσκει ἡ Πείρα. πλεὺ φαίνεται ἢ ἀπὸ τὸ πα-
 ρὸν Διάγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔσω ἐν τῇ αὐτῇ Εὐθείᾳ Γραμμῇ α β, Κέντρον
 τῆς Ἡλίου τὸ α, τῆς πλησιέστερας Γῆς Κέντρον τὸ γ, τῆς πορρωτέρας τὸ δ, ἄς
 γραφῆ ἀπὸ τὸ Κέντρον γ, Κύκλος, ὁμοῖως ἢ ἀπὸ τὸ δ, εἰς τὸ αὐτὸ Ἐπίπεδον,
 ἄς εἶναι δὲ ἢ ἴσοι αἰαμεταξύτων, ἄς δ' ἔγιν ἀπὸ τῶ ἀκρα τῆς Ἡλίου Ἀκτῖνες ἢ
 ε ζ, ἢ δ ι, ἢ ἄς σμίξεν εἰς τῆς Σκιαῖς τῆς Γῆς πρὸς τὸ κ, πάλιν ἄς δ'
 γην Ἀκτῖνες ἢ λ μ, ἢ ν ξ, ἢ ἄς σμίξεν εἰς τῆς Σκιαῖς τῆς Γῆς πρὸς τὸ β,
 ἢ ἔκ τέτων γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ Σκιαῖς τῆς πλησιέστερας Γῆς, ἢ ὁποῖα περι-
 κλείε) εἰς τὸ ζ κ ι, εἶναι μικρότερα ἀπὸ τῆς Σκιαῖς τῆς πορρωτέρας, ἢ ὁποῖα
 συνέχεται εἰς τὸ μ ξ β, ἢ γὰρ μείζον τὸ γ β, διάστημα τῆ δ κ, διαστήματος.

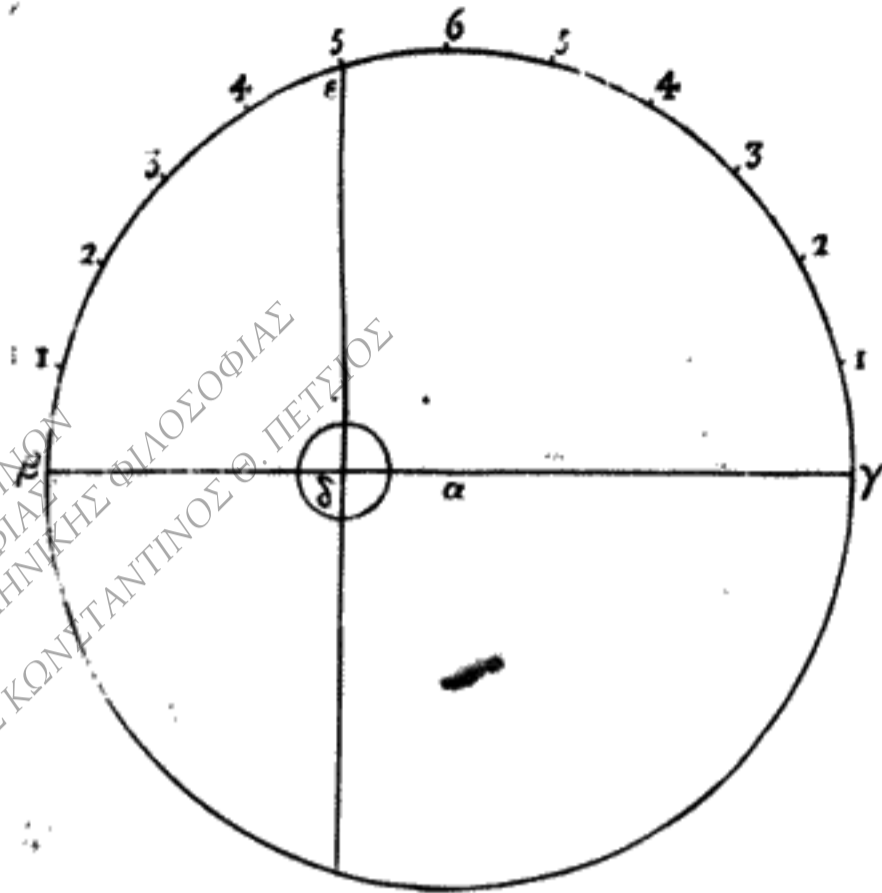

Δύοντος ὅλα τὰ ἄστρα ἠδὲλαν φαίνοσθαι εἰς τῆς λόγου μας πλέον μεγαλύτερα ἢ
 ὅταν βασιλεύουσι, ἢς πλησιέστερά μας, παρὰ ὅταν δύουσι ἢς πορρωτέρά μας.
 ὅμοιως ἢ ἢ Ἀισθῆσις, ἢ ἢ Πείρα τῆς Ἀστρονομικῶν Ὀργάνων μας φανερῶσθαι
 ὅλον τὸ ἰσχυρόν, διότι ἢ ὅταν βασιλεύουσι, ἢ ὅταν μισυρανοῦσι, ἢ ὅταν δύου-
 σι.

σι δὲν φαίνονται μίτε μεγαλύτερα, μίτε μικρότερα, ἀλλὰ πάντοτε τὸ αὐτὸ φυλάττει μέγεθος. τὸ αἷτιον διατὶ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι πλησιέστερα, φαίνονται μεγαλύτερα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι πορρότερα, τὸ λέγουσιν οἱ Ὀπτικοὶ, ἐπειδὴ ἐκεῖνα φαίνονται ἀπὸ μείζονος Γωνίας, τὰ δὲ ἄ πορρότερα ἀπὸ ἐλάττωτος, τὰ δὲ ὀρώμενα ἀπὸ μείζονος Γωνίας, μείζονα φαίνονται. ὅθεν τὸ αὐτὸ μέγεθος $\alpha\beta$, ἀπὸ τῆς γ , Γωνίας φαίνεται μεγαλύτερον, παρὰ ἀπὸ τῆς δ , ἐπειδὴ ἢ γ , Γωνία εἶναι μείζων τῆς δ , καὶ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον Στοιχείον τῆς πρώτης Βιβλίας τῆς Εὐκλείδους, καὶ τὸ Ἀξίωμα τῆς Ὀπτικῆς, τὸ λέγον. Ἐπὶ ὑπὸ μείζονος Γωνίας ὀρώμενα, μείζονα φαίνονται, Ἐπὶ ὑπὸ ἐλάττωτος, ἐλάττω. ἢ γιν. Ταῦτα $\alpha\beta$, $\alpha\beta$, μεγέθη ἴσα ὄντα, ἀπὸ μὲν τῆς $\alpha\gamma\beta$, Γωνίας ὀρώμενον τὸ ἐν, μείζον φαίνεται τῷ ἑτέρῳ, ἀπὸ τῆς $\alpha\delta\beta$, ὀρώμενον.

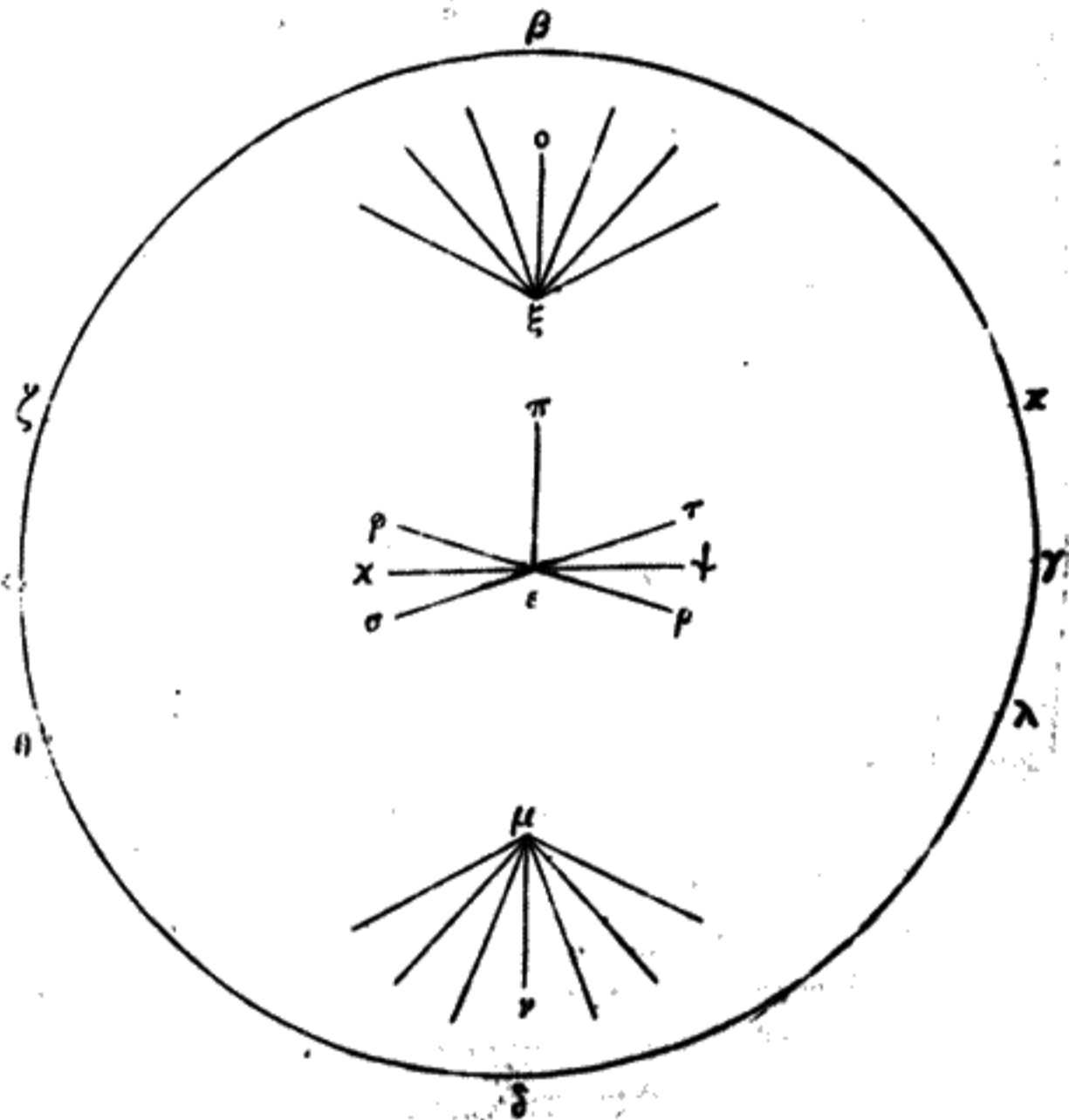
Τρίτον, ἡ πρώτη ἐξ Ὠραίων τῆς Ἡμέρας ἠΐτελευ γένη μικρότεραις μὲ τὸ ναὶ φθάσῃ ὁ Ἡλιος εἰς τὸ κατὰ Κορυφὴν μας Σημεῖον ὀγληγορώτερον, ἢ δὲ λοιπαῖς ἐξ Ὠραίων μεγαλύτεραις, μὲ τὸ ναὶ εἶναι τὸ Διάστημα ἀπὸ τῆς κατὰ Κορυφὴν μας Σημεῖον ἕως τῆς Δύσης μικρότερον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀδύνατον, διατὶ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ φαινόμενα. ἀπιδείχθη λοιπὸν ὅτι δὲν εἶναι πλησιέστερα εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἢ τὴν Γῆν, καὶ ἀκολούθως συναπιδείχθη ὅτι μίτε εἰς τὴν Δύσιν, διατὶ ἠΐτελευ συνέβη ὅλα τὰ ἐναντία εἰς τὰ προσημαίνετα, ἐπειδὴ καὶ τῆς ἐναντίας ὁ αὐτὸς λόγος. πῶς δὲ ἡ πρώτη ἐξ Ὠραίων ἦτον μικρότεραις ἀπὸ ταῖς ἄλλαις, φανερώμεται μὲ τὸ παρὸν Σχῆμα, τῷ ὅποιον ἔσω Κέντρον τὸ α , ὄραζον τὸ $\beta\alpha\gamma$, Ἀνατολὴ τὸ β , Δύσις τὸ γ , λοιπὸν αὖ ἢ τὴν Γῆν δὲν εἶναι εἰς τὸ Κέντρον, καὶ μίσην, ἢτοι τὸ α , ἀλλ' ἔξω καὶ πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, ἢτοι τὸ δ , τότε τὸ κατὰ Κορυφὴν Σημεῖον εἶναι τὸ ϵ , εἰς τὸ ὅποιον φθαίνοντες ὁ Ἡλιος διαγράφει τὸν Μισσημερινὸν Κύκλον $\epsilon\delta$, φανερὸν λοιπὸν εἶναι πῶς τὸ Τόξον τὸ Ἀνατολικὸν τῆς Μισσημερινῆς $\epsilon\delta$, δηλαδὴ τὸ $\beta\epsilon$, εἶναι μικρότερον ἀπὸ

τὸ Τόξον τὸ Δυτικὸν τῆ αὐτῆ Μεσημβρινῆ ε δ , δηλαδή τὸ ε γ , ὅθεν καὶ ὁ Χρόνος ὅπῃ διέρχεται ὁ Ἡλιος τὸ β ε , εἶναι ὀλιγώτερος τῆ γ ε . πάλιν πῶς δὲν κλίνει μήτε πρὸς τῆ Βόρεια μέρη , μήτε πρὸς τῆ Νότια , φανερόν εἶναι ἐκ τῆ τ ε . αὐτὴ ἐκλίνει πρὸς τῆ Βόρεια μέρη , αἰαίγῃ ἦτον εἰς ὅλας τῆς αἰατολαῖς τῆ Ἡλίου ἢ Σκιαῖς τῆ φωτιζομένων Σωμάτων να τρέπονται μόνον εἰς τῆ Βόρεια μέρη , καθὼς ἔξ ἐναντίας , αὐτὴ ἐκλίνει εἰς τῆ Νότια , ἦτον χρεία καὶ ἡ Σκιαῖς να τρέπονται πάλιν μόνον εἰς τῆ Νότια τῆ μέρη , τόσον αἰατέλλωντας , ὅσον καὶ δύνωντας . τῆτο ὅμως δὲν γίνεται , διατὶ ὅταν δρίσκεται ὁ Ἡλιος εἰς τῆς Ἰσημερινῆς αἰατέλλωντας , ἡ Σκιαῖς κλίνει πρὸς τῆ Ἰσημερινῆ Δύσιν , δύνωντας δὲ , πρὸς τῆ Ἰσημερινῆ Ἀνατολῆν . εἰς δὲ τῆ Χειμερινῆν Τροπῆν αἰατέλλωντας μὲν , τρέπονται εἰς τῆ Ἰσημερινῆ Δύσιν , δύνωντας δὲ , πρὸς τῆ Ἰσημερινῆ Ἀνατολῆν . καθὼς εἰς τῆ Ἰσημερινῆ Τροπῆν , αἰατέλλωντας μὲν , εἰς τῆ Χειμερινῆν Δύσιν βλέπῃσι , δύνωντας δὲ , εἰς τῆ Χειμερινῆν Ἀνατολῆν . ὅθεν ἔπεται ἡ Γῆ να μὴ κλίνει μήτε πρὸς τῆ Βόρεια μέρη , μήτε πρὸς τῆ Νότια , ἀλλὰ να εἶναι εἰς τὸ μέσον . διατὶ να γένη ὅμως ὁ λογαριασμός ἔτος ἄληπτος εἰς κάθε ἕνα , εἶναι χρεία να ἠξάρωμεν , ὅτι τρεῖς εἶναι ἡ Ἀνατολαῖς τῆ Ἡλίου Ἰσημερινῆ , Χειμερινῆ , καὶ Ἰσημερινῆ , καθὼς καὶ τρεῖς ἡ Δύσεις , ὁμοίως Ἰσημερινῆ , Χειμερινῆ , καὶ Ἰσημερινῆ , διατὶ εἰς ὅλας φανερά φαίνεται , πῶς ὅταν εἶναι εἰς τὸ Ἰσημερινὸν Ἡλιοςάσιον , αἰατέλλει , καὶ δύνη πλέον σιμα εἰς τῆ Βόρεια μέρη , ὅταν εἶναι εἰς τὸ Χειμερινόν , πλέον σιμα εἰς τῆ Νότια , ὅταν δὲ εἶναι εἰς τῆ Ἰσημερινῆν , αἰατέλλει αἰαμῆξυ εἰς τὸ Βόρειον , καὶ Νότιον μέρος . λοιπὸν ἔστω Οὐρανὸς Κύκλος ὁ α β γ δ , τῆ ὁποῖα Κέντρον τὸ ε , Νότιον μέρος τὸ β , Βόρειον τὸ δ , Ἀνατολῆ Χειμερινῆ τὸ ζ , Ἰσημερινῆ τὸ α , Ἰσημερινῆ τὸ θ . πάλιν Δύσις Χειμερινῆ τὸ κ , Ἰσημερινῆ τὸ γ , Ἰσημερινῆ τὸ λ , αὐτὸ λοιπὸν ἡ Γῆ δὲν εἶναι εἰς τὸ μέσον , καὶ τὸ Κέντρον ε , ἀλλὰ κλίνει ἢ πρὸς τὸ Βόρειον , ἢ πρὸς τὸ Νότιον μέρος , αἰαίγῃ εἶναι ὅλας ὁμοῦ ἢ Σκιαῖς , να τρέπονται ἢ πρὸς

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ, ΤΜΗΜΑ Γ. ΚΕΦ. Β'. 81

Βορραῦ μόνον, ἢ πρὸς Νότον μόνον, διατὶ αὐ εἶναι πρὸς τὸ Βόρειον μέρος, λόγου χάριν τὸ μ, ὅθεν καὶ αὐ φωτίζει ὁ Ἡλιος, αὐ συκωθῆ Γνώμων ὁ μν, ὅλαιστε ἡ Σκιαῖς βλέπυσσι πρὸς τὴ Βόρεια, καὶ ὑδεμία πρὸς τὴ Νότια. αὐ εἶναι πρὸς τὸ Νότιον, ἦτοι τὸ ξ, αὐ συκωθῆ Γνώμων ὁ ξο, ὅλαιστε ἡ Σκιαῖς βλέπυσαν εἰς τὴ Νότια, καὶ ὑδεμία πρὸς τὴ Βόρεια. ἐπειδὴ ὅμως ἡ Πείρα, καὶ ἡ Δοκιμὴ ὅλων τῶν Τόπων, καὶ τῶν Καιρῶν δείχνει φανερὰ, πῶς ἡ Σκιαῖς τῶν Γνωμόνων δὲν τρέπονται πρὸς ἓνα καὶ μόνον μέρος, ἢ πρὸς Ἀρκτον δηλαδὴ, ἢ πρὸς Μισημβείαν, ἀλλὰ εἰς διάφορα, ἀκολουθεῖ, ὅτι καὶ ἡ Γῆ ναὶ μὴ κλίνη μίτε πρὸς ἓνα, μίτε πρὸς ἄλλο μέρος, ἀλλὰ ναὶ εἶναι ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἔτσι ἡ Σκιαῖς γίνον) ἀλλοτε Βόρεια, ἄλλοτε Νότια, ἄλλοτε Ἀνατολικά, καὶ ἄλλοτε Δυσικά, καὶ τὴν παρατήρησιν ὅλων τῶν Αἰώνων, καὶ τῶν Μερῶν τῆ Κόσμου. διατὶ αὐ ἀπὸ τὸ Κέντρον ε, συκωθῆ Γνώμων ὁ επ, αἰατέλλων)ας ὁ Ἡλιος τὸν Χειμῶνα εἰς τὸ ζ, ἡ Σκιαῖ ε, τρέπει εἰς τὸ ερ, τὴν Θερινῶν Δύσιν, καὶ δύνων)ας εἰς τὴν Δύσιν τὴν Χειμερινῶν τὸ κ, τρέπεται εἰς τὸ εσ, τὴν Θερινῶν Ἀνατολῶν. ζ ἰσότηας αἰατέλλων)ας ὁ Ἡλιος εἰς τὸ θ, ἡ Σκιαῖ ετ, τρέπεται εἰς τὴν Δύσιν τὴν Χει-

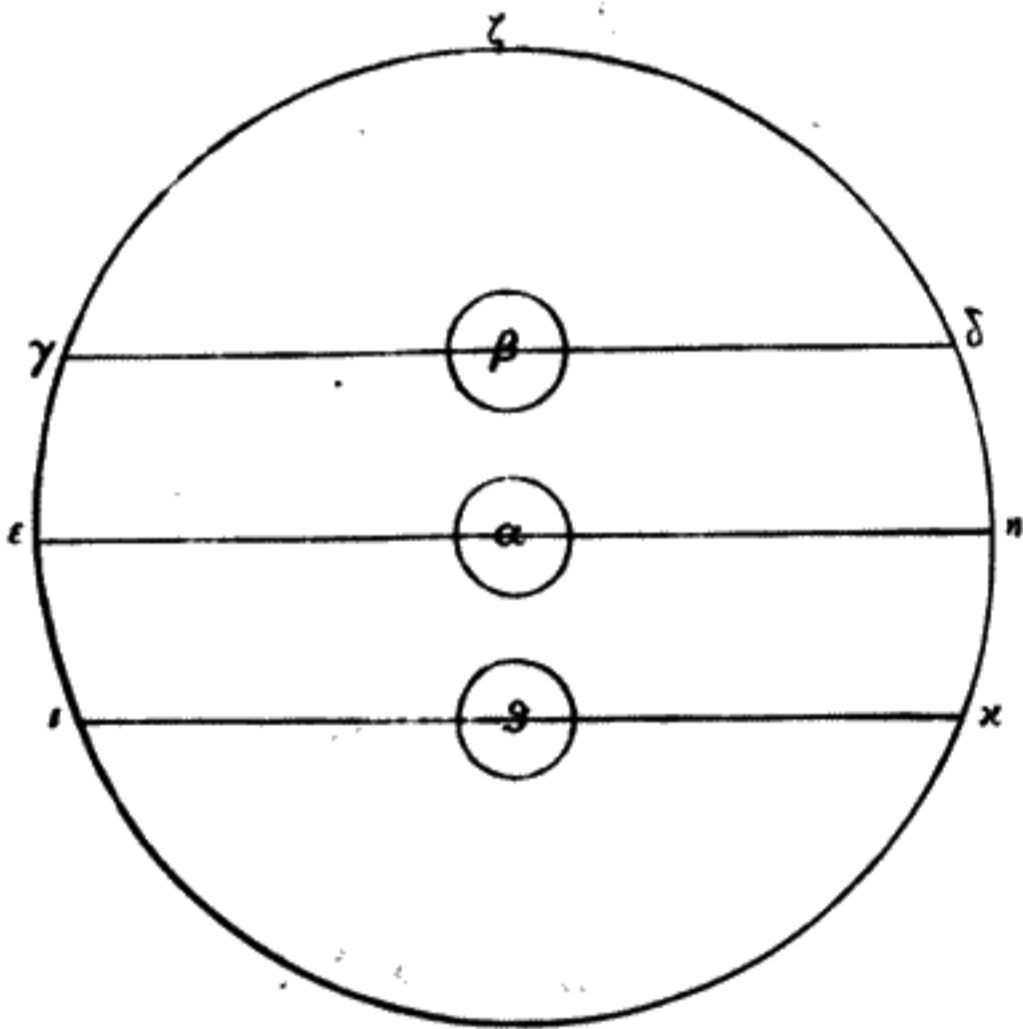

μερινῶν, δύνων)ας εἰς τὸ λ, τρέπει) εἰς τὴν Χειμερινῶν Ἀνατολῶν τὸ εφ, πάλιν αἰατέλλων)ας εἰς τὸ α, τὴν Ἰσημερινῶν Ἀνατολῶν, ἡ Σκιαῖ εψ, τρέπει) εἰς τὴν Δύσιν τὴν Ἰσημερινῶν, δύνων)ας δὲ εἰς τὸ γ, τὴν Ἰσημερινῶν Δύσιν.

L ἡ Σκιαῖ

ἡ Σκιά ε χ, τρέπεται εἰς τὴν Ἰσημερινὴν Ἀνατολὴν, καὶ ὡς ἐν τῷ διαφόρῳ Σκιῶν εἰδείχθη πῶς ἡ Γῆ δὲν πλησιάζει μῆτε πρὸς Βορρᾶν, μῆτε πρὸς Νότον, ἀλλὰ εἶναι ἐν τῷ μέσῳ.

Πάλιν αὖ εἶναι ὑψηλότερη ἀπὸ τὸ μέσον, ἀκολουθεῖν γὰρ μὴ φαίνεται ὅλον τὸ ἕνα Ἡμισφαίριον ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντα, καὶ ἐπομένως μῆτε τὰ ἕξ Ζῳδία, μῆτε ἡ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα Μοίραις, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Ἰσημερινῆς, ἀλλὰ ὀλιγώτερον, ὅσον ἦτον καὶ ἡ Ἡμέρας πλείοτε μικρότεραις ἀπὸ τῆς Νύκτας, καὶ ποτὲ δὲν ἐσυνέβαινε γὰρ γένεσις Ἰσημερίας. ὅτι ἐναντίας, αὐτῶν χαμιλώτερη, ἐσυνέβαιναν ὅλα τὰ ἐναντία, ἐπειδὴ καὶ ἦτον μεγαλύτερον τὸ ἐπάνω Ἡμισφαίριον, καὶ ὅποια ὅλα αὐτὰ εἶναι μαχόμενα εἰς τὰ Φαινόμενα ὅτι γίνονται ὡς φαίνεται μετὰ τὸ Διάγραμμα, διατί αὖ ἡ Γῆ δὲν εἶναι εἰς τὸ μέσον, ἦτοι τὸ α, ἀλλὰ εἰς τὸ β, ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα β γ δ, δὲν φαίνεται τὸ ἥμισυ τῆς Κόσμου ε ζ η, ἀλλὰ μόνον τὸ Τόξον γ ζ δ, ἕλαττον τῆς Ἡμίσεως. πάλιν αὖ ἦτον κάτωθεν τῆς α, εἰς τὸ θ, ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα ι θ κ, ἐφαίνετο μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ ἥμισυ, ἦτοι ὅλον τὸ ι ζ κ.

ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ δὲν εἶναι μῆτε ὑψηλότερη, μῆτε χαμιλώτερη; ἀπεδείχθη δὲ ὅτι δὲν εἶναι μῆτε Ἀνατολικώτερη, μῆτε Δυτικώτερη, καθὼς μῆτε Βορειώτερη, μῆτε Νοτιώτερη, ἔμεινε γὰρ εἶναι ἀναγκαίως εἰς τὸ μέσον, καὶ Κέντρον τῆς Παντός. Ἐπειδὴ ὅλα τὰ βαρῖα φυσικὰ φέρονται εἰς τὸ Κέντρον, καθὼς ἡ Πείρα τὸ βαρῖον, καὶ ἐπειδὴ ἡ Γῆ εἶναι τὸ πλέον βαρύτερον ἀπὸ ὅλα, φέρεται καὶ εἰς τὸ Κέντρον, τὸ δὲ Κέντρον εἶναι τὸ μέσον τῆς Παντός, λοιπὸν ἡ Γῆ εἶναι εἰς τὸ μέσον.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ.

Ὅτι ἡ Γῆ εἶναι ἀκίνητος.

Τριγύρω εἰς αὐτὸ τὸ Πρόβλημα μεγάλη διαφορά ἐστὶν αἰαμιζαζὺ εἰς εὐθ
 Παλαιῶν Φιλοσόφους· διατὶ κάποιοι ἀπὸ αὐτῶν ἤθελαν, πῶς ἡ Γῆ εἶναι
 ἀκίνητος, κάποιοι, νὰ κινήσῃ. ἐπειδὴ καθὼς ἐκεῖνοι ὅπερ τὴν ἔλεγον κιν
 ητῶν, ἐδιαφώνησαν εἰς τὸν τρόπον, καὶ τὸν Τόπον τῆς Κινήσεως, ἔτρεξε καὶ οἱ ἄλλοι
 ὅπερ τὴν ἔλεγον ἀκίνητον ἐλογομαχῶν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἡρεμίας, τῆς ὁποίας ὡς
 γνώμας καὶ λέγει, καὶ αἰατρίπει ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ ἰσχυρὰ Κεφάλαια τῆς δε
 τέρης Βιβλίου τῆς περὶ Οὐρανῶν, καὶ ὁ Πλάτωνος ἰσορῶν εἰς τὸ τρίτον Βιβλίον πε
 ρὶ τῆς ἀρεσκόντων τοῖς Φιλοσόφοις. δὲν εἶναι ὅμως μῆτε τὴν σήμερον μικρὰ ἔρις,
 εὐδὲ ὀλίγη ἀμφισβήτησις περὶ τῆς τοιαύτης πάσης τῆς Γῆς αἰαμιζαζὺ εἰς πολλὰς
 Σοφίας, καὶ μεγάλης φήμης Ἀστρονόμους. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι, ὅπερ λέγουσι νὰ ἡρεμῇ ἡ
 Γῆ, τόσον ἔχουσιν ἰσχυρὰ Ἐπιχειρήματα, ὅσον καὶ ἐκεῖνοι ὅπερ δοξάζουσι, πῶς κιν
 νεῖται. διὰ τὴν ὁποίαν Ἐπίδοξον αἰαλαμβανόντες ὀλίγον ἀνώτερον τὸν λόγον,
 λέγομεν πρῶτον, ὅτι πῶς ἡ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, οἱ Πλανῆται, καὶ ὅλοι οἱ Ἀστέρες
 τῆς Οὐρανῶν φαίνονται νὰ κινῶνται καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Δύ
 σιν, καὶ νὰ ἐπιστρέφωσι σχεδὸν εἰς εὐθὺ αὐτῶν τόπος τῆς Οὐρανῶν εἰς διάστημα εικο
 σιτεσσάρων Ὡρῶν, ὅλοι μὲν τὸ ὁμολογῶμεν, διατὶ εἶναι ἀληπτοὶ ἀπὸ αὐτῶν
 τῶν Αἰσθησῶν. Δεύτερον, ὅτι τὸ ὁμολογῶμεν, ἀνάγκη εἶναι, ἢ αὐτοὶ οἱ Ἀ
 στέρες νὰ κινῶνται ἀληθινὰ, ἢ νὰ κινῶμεθα ἡμεῖς, καὶ νὰ αἰαφέρωμεν τὴν ἐδικλή
 μας κίνησιν πρὸς ἐκείνους εὐθὺ Ἀστέρας, ὅτιαν δὲν τινὰ παραλλάττουσι τὰ
 διαστήματα τῶν, χρεῖα εἶναι ἢ καὶ τὰ δύο νὰ κινῶνται, ἢ τὸ ἓνα νὰ κινήται, καὶ τὸ
 ἄλλο νὰ ἡρεμῇ. καὶ τῆτο τὸ Ἀξίωμα εἶναι ἀληθινὸν ἀπὸ τῆς Πείρας. λοιπὸν
 ὅτι ἡ Γῆ δὲν κινεῖται, ἀλλὰ μόνον ὁ Οὐρανὸς, καὶ οἱ Ἀστέρες, ἦσαν, καὶ εἶναι κοινὴ
 Γνώμη τῆς Παλαιῶν, καὶ πολλῶν Νεωτέρων Ἀστρονόμων Δόξα, οἱ ὅποιοι καὶ Πτο
 λεμαῖκοι λέγονται, λαβόντες τὴν ἐκωνυμίαν ἀπὸ τὸν ἄριστον τῶν Ἀστρονόμων
 Πτολεμαῖον. Ἐναντίας δὲ, ὅτι οἱ Ἀστέρες νὰ μὴ κινῶνται, ἢ δὲ ἡ Γῆ νὰ κινήται
 περὶ τὸ ἴδιον Κέντρον, τὸ ἐδίδαξαν οἱ Πυθαγόρειοι Φιλόσοφοι, αἰαμιζαζὺ εἰς
 εὐθὺ ὁποῖος ἐπίσημος διαφαντάτης τῆς γνώμης αὐτῆς ἐστὶν Ἀείσαρχος ὁ Σά
 ρδος, ὅθεν καὶ ἐκατηγορήθη ἀσεβείας εἰς τὸν Ἀρμιον Πάγον παράττος αὐτιλέγον
 τος, ἀλλ' ὅμως ἀπελύθη τῆς ἐγκλήματος, ἐπειδὴ καὶ μὴ ὅλας τὰς ψήφους τῶν Κρι
 τῆς ἐνικήθη ὁ Ἀντακείμενός τε. ὕστερον ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἀείσαρχον ὀλίγοι τινὲς ἐγι
 ναν ἀκόλυθοι τῆς τῆς Δόξης, καὶ τέλος εἰς πολλὰς Αἰῶνας χωρὶς νὰ αἰαφέ
 ρεται εἰς καμίαν Σχολίαν ἐπέφη τῆς λήθης, ἕως ὅπου καὶ τὸ ἀφίε, ἀπὸ Χριστοῦ Νε
 κόλαος ὁ Κοπέρνικος τούτου ἐφαῖν ζηλωτῆς ταύτης τῆς γνώμης, ὅστις ὅχι μόνον
 τὴν ἀγάλαν ἀπὸ τὸ σκοτὸς εἰς φῶς, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνατὰ ἀποδείξει τὴν ἐστρεῖ
 σιν, καὶ διὰ τῆτο Περειβόητος ἐπ' Ἀστρονομίᾳ γινόμενος καὶ ἄλλως πολλὰς ἐγράβησεν
 εἰς

εἰς τὴν Γνώμην, (οἱ ὅποιοι Κοπερνικαῖοι λέγονται, ἢ Κοπερνικαῖοι, καὶ ὄχι
 Πυθαγόρειοι, λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἀνακρινιστῶν τοῦ
 Δόγματος, καὶ ὄχι ἀπὸ οὗ πρώτου Εὐφραστῆ Πυθαγορείου) ἀπὸ οὗ
 ὁποῖος ἐσάθη καὶ Κεπλέρου ὁπαίου Διδάσκαλος τῶν Καισάρων εἰς τὰς Μαθημα-
 τικὰς Ἐπιστήμας, Γαλιλαῖος ὁ Γαλιλαῖος Ἰταλὸς, ὁ ὅποιος καὶ παρὰ τῆς Ῥωμαϊ-
 κῆς Καθέδρας δὲν ἐπισθεν εἰς ὀλίγην ἀγωνιάτησιν, μῦτε εἰς ὀλίγα δευρὰ περὶ τῆ
 Δόγματος τῆτος, Διδάσκαλος ὁμοίως καὶ αὐτὸς εἰς τὰς Μαθηματικὰς Ἐπιστήμας
 τῆ μεγάλης Δοκῆς τῆς Ἑτρεῖας, ἦτοι τῆς Φλωρεντίας, Λαισβέργιος Βελγὸς, καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ εἰς τὴν Ἀστρονομίαν διαλάμψαντες, οἱ ὅποιοι καὶ τότε, καὶ νῦν με-
 γάλως τὴν ἔκθεσιν, καὶ ὡς ἀληθινῶς τὴν κρατῆσιν, καὶ τὴν διδασκασίαν. ἐπειδὴ
 λοιπὸν εἰς τὴν λόγους διπλῆ γνώμῃ κινήσιν τῶν Οὐρανίων Σωμάτων, καὶ πρώ-
 τη εἶναι ἐκείνη μὲν τὴν ὁποῖαν ὅλοι οἱ Ἀστέρες, ὅσον οἱ Ἀπλανεῖς, ἔσον καὶ οἱ
 Πλανῆται φαίνονται) νὰ κινῶνται περιγύρῃ εἰς τὴν Γῆν καὶ ἴσον χρόνον, δηλαδὴ εἰς
 διάστημα Ὁρῶν εἰκοσιτεσσάρων νὰ αἰατέλλωσι, καὶ νὰ μεσθερῶσι, καὶ νὰ δύνωσιν.
 ἢ δὲτέρα εἶναι, μὲν τὴν ὁποῖαν οἱ Πλανῆται μὲν ἐναντίαν κίνησιν (ἢ ὁποῖα εἶναι
 φυσικῶν) φέρονται) ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ τὴν ὁποῖαν γνωρίζονται
 νὰ κινῶνται ἀκόμη καὶ οἱ Ἀπλανεῖς Ἀστέρες· οἱ Πτολεμαϊκοὶ θέλωσι πᾶς καὶ ἡ δύο
 κινήσεις αὐταῖς νὰ ἐνπάρχωσιν εἰς τὴν Ἀστρον. οἱ δὲ Κοπερνικαῖοι λέγουσι, πῶς
 ἢ πρώτη κίνησις νὰ εἶναι μόνος τῆς Γῆς, ἢ ὁποῖα δὲν εἶναι περιφορὰ, καὶ μετετο-
 πισμὸς ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, ἀλλὰ μένησα εἰς τὸν ἰδίον τῆς Ἀξονα νὰ περισρέ-
 φεται ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν. τὴν δὲ δὲτέραν κίνησιν τελείως δὲν
 τὴν ἀποδέχονται, ἀλλὰ λέγουσι πᾶς καὶ ὁ Ἥλιος, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀστρον. νὰ εἶναι
 ἀμέτοχα ἀπ' αὐτὴν. ὅθεν τὴν φαινομένην κίνησιν τὴν ἀποδίδωσιν εἰς τὴν κί-
 νησιν τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον, καὶ τὴν κλίσιν τῆς οἰκείτης Ἀξονα. εἰς οὗ λοιπὸν
 ἔμως Πλανῆτας δὲν ἀρτῶνται τὴν κίνησιν, ἀλλὰ τὴν ὁμολογῶσι, πλὴν μὲν τέ-
 τοιον τρόπον, ὁ Ἥλιος νὰ εἶναι εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸ Κέντρον τῆς Κόσμου, καὶ ὅν λό-
 γον ἀποπληροῖ ἢ ἡ Γῆ εἰς τὸ Σύστημα τὸ Πτολεμαϊκόν, τὸν αὐτὸν ἰδίον ὁ Ἥλιος
 εἰς τὸ ἰδικότης, τὸν ὅποιον καὶ σχεδὸν ψυχρῶς τῆς Κόσμου λέγουσι, καὶ ἀκινήτως
 νὰ κινῆ ὅλην τὴν Φύσιν, τὴν δὲ τὴν θέλωσι νὰ εἶναι εἰς τὴν ἄξιν τῶν Πλανη-
 τῶν, καὶ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπως εἶναι ὁ Ἥλιος εἰς τὸ Πτολεμαϊκόν Σύστημα.
 λοιπὸν βάλωσι Κέντρον τῆς Κόσμου τὸν Ἥλιον ἀκίνητον, εἰς δὲ τὴν Περιφέρειαν τῆ
 αὐτῆς Κόσμου τὸ Στερίωμα ὁμοίως ἀκίνητον καὶ τὴν καθημερινὴν κίνησιν τῶν εἰκο-
 σιτεσσάρων Ὁρῶν, περὶ δὲ τὸν Ἥλιον ὡσαύτ' εἰς Κέντρον νὰ κινῶνται) ὅλοι οἱ Πλα-
 νῆται, ἔσον καὶ τῆς Γῆς εἰς τὴν ἄξιν τῶν Πλανητῶν, καὶ ἢ μὲν Ἀφροδίτη νὰ εἶναι
 πλησιέστερα εἰς τὸν Ἥλιον, ὁ Ἑρμῆς παρὰ αὐτὴν, ἐπειδὴ ἢ ἡ Γῆ, πρὸς τὴν
 ὁποῖαν ὡς εἰς Κέντρον νὰ περιοδῆται ἢ Σελήνη, παρὰ αὐτὴν δὲ ἀπὸ τὴν Γῆν νὰ διε-
 σκασταὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς Πλανῆται, ὁ Ἄρης, ὁ Ζῆς, καὶ ὁ Κρόνος. τῆτο λοιπὸν εἶ-
 ναι τὸ Κοπερνικαῖον Σύστημα γενικώτερον, τῆ ὁποῖος οὗ λογαριασμὸς ἀφῆνω εἰς
 ἄλλας οἰκωτέρας τύπους. ὅθεν καὶ τὸ παρὸν διὰ νὰ μὴ ταραττωταὶ οἱ πρωτόπει-
 ροὶ τῆς Γνωστικῆς, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σώζεται ἢ διδασκαλία, καὶ οἱ κωνόνες

της, αὐτὴ ὑπόθεσις τινὰς πῶς ἡ Γῆ δὲν εἶναι εἰς τὸ Κέντρον, καὶ πῶς κινῆται, λέγομεν, πῶς αὐτὴ καὶ ἡ Γνώμῃς αὐταῖς εἶναι καὶ τὸ ἄκρον ἀντικείμεναι, ὅμως εἰς τὴν συμφωνίαν ὡς ἀδελφοὶ, ὅτι τόσον καὶ ἡ μία ὅσον καὶ ἡ ἄλλη ὁμολογεῖ τὸ Κέντρον εἶναι τῆ Πρώτῃ Κινήτῃ, καὶ τὸ ὅποιον φαίνεται νὰ περιφέρονται εἰς τὴν λόγῃμας Ἐξῆς εἰς διάστημα εἰκοσιτεσσάρων Ὡρῶν, νὰ διερίσκηται εἰς τέττα Γλιῶ, εἰς τέττα ὅποιαν ὑπόθεσιν ὄχι μόνον ἡ Γεωγραφία, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀστρονομία σφραγίζεται, εἰς τόσον ὅτι καὶ τὸ Πτολεμαϊκὸν Σύστημα, καὶ τὸ Κοπερnikὸν ἀκολουθήσῃ, τινὰς δὲν ξεπῶνται ἀπὸ τέττα ἀλήθειαν κινῆται διὰ τῆ ὅσα συντείνονται εἰς τέττα καθολικὴν Ἀστρονομίαν, καὶ Γεωγραφίαν, ἐπειδὴ καὶ ἡ διαφορὰ τέτων τῶν Γνωμῶν μόνον εἰς τὴν τὴν ζέκει, πῶς οἱ Πτολεμαϊκοὶ θέλωσι τὴν κίνησιν αὐτὴν νὰ εἶναι εἰς τῆ Ἀστρον., καὶ ἡ Γῆ νὰ ἠρεμῇ. τὸ ἐναντίον ὡς εἶπομεν δοξάζουσιν οἱ Κοπερnikαῖοι, ἀπὸ τῆ ὅποια ποῖον νὰ βεβαιωθῇ, καὶ νὰ ὑποτεθῇ ὡς ἀληθινὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀστρονομίας, ἡ Γεωγραφίας, δὲν εἶναι ἀδιαγκῶν. ἐπειδὴ ὅμως καὶ τὸ Πτολεμαϊκὸν Σύστημα τόσον διὰ τὴν ἀρχαιότητά, καὶ τὸ Ἀξίωμα τῶν τέσων Σοφῶν ὅπερ τὸ εἰδέχθησαν, ὅσον καὶ διατὶ εἶναι σύμφωνον τῇ Θεῖᾳ Γραφῇ, κενεταὶ τὸ μᾶλλον ἀληθέστερον, καθὼς εἰς τὸ προσεχῶς αἰωτέρῳ Κεφάλαιον εἰδέχθη, ὅτι ἡ Γῆ νὰ εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆ Παντός, τοιαυτοτρόπως χρεῖα εἶναι νὰ ἀποδείχθῃ, ὅτι εἶναι καὶ ἀκίνητος. διότι δὲν συνάγει μὲ τὸ νὰ εἶναι Κέντρον, λοιπὸν καὶ ἀκίνητος, ἀλλὰ χρειάζεται ξεχωριστὴν δεῖξιν, ἐπειδὴ καὶ δύναται νὰ εἶναι Κέντρον, καὶ νὰ κινῆται περὶ τὸν ἰδιόν της Ἀξονα κατ' Ἡμέραν εἰς εἰκοσιτέσσαρας Ὡρας, καθὼς εἰς πολλὰς φαίνεται πειθανώτερον τῆτο, παρὰ νὰ κινῆται τὸ Στερέωμα. λοιπὸν πῶς εἶναι καὶ ἀκίνητος δείκνυται πρῶτον ἀπὸ τέττα Θεῖαν Γραφήν, ἡ ὅποια φανερα δίδει τὴν Κίνησιν εἰς τὸν Ἡλίον, καὶ τέττα ζάσιν εἰς τὴν Γῆν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ 4 τῶν Βασιλειῶν Κεφαλαίῳ εἰκοσῶ, Ἐδαφίῳ ἐνάτῳ καὶ δεκάτῳ. καὶ εἰς τὸν Ἡσαίῳ Κεφαλαίῳ τριακοσῶ ἐγδῶ Ἐδαφίῳ ὀγδῶ, ἐνθα φανερα φαίνεται, πῶς ὁ Ἡλιος ἐσράφῃ δέκα βαθμοὺς. εἰς τὸ πρῶτον τῆ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐδαφίῳ τετάρτῳ. Γενεὰ πορδῆ, καὶ Γενεὰ ἔρχεται, ἡ δὲ Γῆ εἰς τὸν Αἰῶνα ἔσκη. καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ μέρη, καὶ πλέον σαφέστερον εἰς τὸ δέκατον Κεφάλαιον Ἰησῆ τῆ Ναυῆ Ἐδαφίῳ δωδεκάτῳ καὶ δεκάτῳ τρίτῳ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησῆς, σήτω ὁ Ἡλιος καὶ Γαλαβαίων, καὶ ἡ Σελλεύη καὶ Φάραγγα Ἀλλαν, καὶ ἔσκη ὁ Ἡλιος, καὶ ἡ Σελλεύη ἐν ζάσει, καὶ ἔσκη ὁ Ἡλιος καὶ μέσον τῆ Οὐρανῆ, ἔ προσπορδῆτο ἐπὶ Δυσμας εἰς τέλος Ἡμέρας μιᾶς. ἀπὸ τῆ ὅποια εἶναι βέβαιον πῶς ὁ Ἡλιος εἶναι κινήτος, ἡ δὲ Γῆ ἀκίνητος, διατὶ ἀλλίως δὲν ἦτον θαῦμα. αὐτὸ ὅμως ἐσάθη τὸ πλέον ἔξαιρετώτερον, ὅθεν λέγει ἡ Γραφή εἰς τὸ ἴδιον Κεφάλαιον, καὶ ἐκ ἐγένετο Ἡμέρα τοιαύτη, ἔτε τὸ πρῶτον ἔτε τὸ ἔσχατον. ἀλλὰ μήτε ἠθέλεν εἶπῃ ὁ Ἰησῆς, σήτω ὁ Ἡλιος, ἀλλὰ σήτω ἡ Γῆ. δῶτερον εἰς τῆ Αἰσθητῆ, καὶ φαινόμενα Πράγματῃ νὰ ἀφήσῃ τινὰς τέττα Αἰσθησιν, καὶ νὰ γυρῆ λόγος εἶναι ἴδιον Ἀνθρώπων τυφλῶν, ἡ τυφλῶν, καὶ ὅλας ἐκείνων ὅπερ δὲν ἔχουσιν Αἰσθησιν. ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἡμεῖς βλέπομεν, πῶς ἡ μὲν Γῆ ἔσεται, ὁ δὲ Ἡλιος, καὶ οἱ Ἀστέρες κινῶνται, τίς ἢ κατεπίγασα αἰάγκη νὰ ἀσηθῶμεν τέττα Αἰσθησιν, καὶ νὰ ζητήσωμεν

μεν λόγος, ἢ μάλις αὐτῶν καλὰ ἢ δυσκολώτερα, ὅμως πλέον βεβαιότερα ἀποδεικνύον) ὅλα τὰ πάθη τῶν κινημένων, ὑποδέχονται πῶς ἢ ἡ Γῆ νὰ ἴσασται εἰς τὸ μέσον, παρὰ μὲ τὸ ἐναντίον. Τρίτον αὐτὴ κινῆται, ἀπὸ τῶν δύο αἰαγκαίως τὸ ἓνα ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ. ἢ ὑφ' ἐαυτῆς κινεῖται, ἢ ὑπ' ἄλλης ἕξωτερικῆς δηλαδὴ Αἰτίας, ἢ ἡ Κυκλοφορικῶς, ἢ κατ' Εὐθείαν. ἀλλ' ὅτι Κυκλοφορικῶς ὑφ' ἐαυτῆς δὲν κινεῖται, εἶναι φανερόν, διατὶ ἐνὸς Σώματος μία εἶναι ἢ καὶ φύσιν αὐτῆς κίνησις, ἢ δὲ ἡ Γῆ καὶ φύσιν κινεῖται κατ' ἄθειαν, ὅτι ἡ αὐτὴ κίνησις εἶναι τῶν μερῶν, ἢ τῶν ὅλων, ἢ Αἰσθησις δὲ βεβαίωσι, ὅτι τὰ μέρη τῆς Γῆς φυσικὰ φέρονται κατ' ἄθειαν εἰς τὸ μέσον, ὅθεν αἰαγκαίως ἢ ἡ Γῆ ὅλη. λοιπὸν δὲν κινεῖται ὑφ' ἐαυτῆς Κυκλοφορικῶς. ἀλλὰ μήτε ὑφ' ἑτέρας, διότι δὲν φαίνεται κανένα τοιοῦτον κινητικὸν ἕξωτερικὸν Αἴτιον. πάλιν πῶς δὲν κινεῖται κατ' Εὐθείαν, μήτε ὑφ' ἐαυτῆς, μήτε ὑφ' ἑτέρας, ἀποδείχεται. ὑφ' ἐαυτῆς, διατὶ ἤθελε κινηθῆ πρὸς τὸ μέσον, ἢ ἀπὸ τῶν μέσων, τὰ ὅποια ἢ τὰ δύο εἶναι ἀδύνατα. τὸ πρῶτον, ὅτι εἰδείχθη νὰ εἶναι εἰς τὸ μέσον, ἢ τὸ Κέντρον τῆς Παντός. τὸ δεύτερον, ὅτι αὐτίκεται εἰς τὴν φύσιν, ἐπειδὴ ἢ τὰ βαρῆα φύσει φέρονται πρὸς τὸ Μέσον. ὁμοίως δὲν κινεῖται μήτε ὑφ' ἑτέρας, πρῶτον, διότι, ὡς ἢ προσεχῶς αἰωτέρω εἴπομεν, δὲν φαίνεται κανένα τοιοῦτον κινητικὸν ἕξωτερικὸν Αἴτιον. δεύτερον, ἐπειδὴ ἢ ὑφ' αὐτῆς κινεῖται πρὸς τὸ μέσον, περιττὸν εἶναι τὸ ἕξωτερικὸν Αἴτιον. αὐτὴ κινηθῆ ἀπὸ τῶν μέσων, ἀλλ' εἰδείχθη ὅτι εἶναι εἰς τὸ μέσον. ἔπειτα ἢ δὲν βίαιον διακινεῖται ἢ πρὸς τέτοις αὐτῶν εἶναι ὑψηλωτέρα, ἢ χαμηλωτέρα ἀπὸ τὸ μέσον, ἀκολουθῶν τὰ ὅσα ἀτοπα, ἢ ἀδύνατα ἐρρέθησαν πρότερον. λοιπὸν ἀπεδείχθη ὅχι μόνον νὰ εἶναι εἰς τὸ μέσον, ἀλλὰ ἢ ἀκίνητος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ'.

Ὅτι ἡ Γῆ αἰαφερομένη πρὸς τὸ μέγεθος τῆς Οὐρανῆς ἔχει Σημεῖα λόγον.

Κ Αὐτὰ δύο τρόποις θεωρεῖται ἡ Γῆ, ἢ καθόσον παραβάλλεται, ἢ συγκρίνεται μὲ τὸ μέγεθος τῆς Παντός, ἢ καθόσον θεωρεῖται ἀπολύτως πρὸς μόνον αὐτὴν. ὁ λόγος λοιπὸν ἐπὶ τῆς παρόντος εἶναι περὶ τῆς πρώτης, καθὼς περὶ τῆς δευτέρας εἰς τὸ ἀκόλουθον Κεφάλαιον, ἢ τὸ δεύτερον. τινὲς λέγουσιν, ὅτι τὸ μέγεθος τῆς Γῆς αἰαφερόμενον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς Οὐρανῆς δὲν ἔχει Σημεῖα λόγον, μήτε εἶναι αἰσθητὸν, συλλογιζόμενοι, ὅτι καθὼς τὸ Πᾶν δὲν εἶναι ἄπειρον μέγεθος, μήτε ἡ Γῆ δὲν ἔχει Σημεῖα λόγον ἔχουσα τὸσον αἰσθητὸν μέγεθος. ἄλλοι λέγουσιν πῶς ἔχει λόγον Σημεῖα, τὸ ὅποιον ἢ ὡς ἀληθινὸν δείκνυται πολυτρόπως. Πρῶτον οἱ Ἀστρονόμοι κοινῶς ὁμολογοῦσιν, ὅτι τὰ Ἄστρα τῆς ἔκτατης μεγέθους, αἰαφερόμενα πρὸς τὸν Οὐρανὸν ἔχουσι λόγον Σημεῖα. οἱ ἴδιοι πάλιν ἀποδείχουσιν, ὅτι πῶς αὐτὰ εἶναι δικαιωτῶ φοραῖς μεγαλῆτερα ἀπὸ τὴν Γῆν ἢ πρὸς αὐτὴν περισσώτερον. αὐτὸ λοιπὸν αὐτὰ τὰ Ἄστρα ἔχουσι Σημεῖα λόγον πρὸς τὸν Οὐρανὸν, πολλὰ περισσώτερον ἢ ἡ Γῆ ὅσας μικροτέρα τὸσον. Δεύτερον, αὐτὴ ἡ Γῆ δὲν

ἐκείνης ὅπῃ ἐγάρθησαν τὰ πρῶτα Στοιχεῖα τῆς Γεωμετρίας . Τίταρον , ὅτι δὲν ἠκολούθει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς νὰ φαίνωνται τὰ Ἄστρα ἔχοντα τὸ αὐτὸ μέγεθος, καὶ τὸ αὐτὸ Σχήμα, μήτε ἐφαίνετο ὁλόκληρον τὸ Ἡμισφαίριον τῆ Παντός, μήτε τὸ ἡμισυ τῆ Γοιμερῆ· τὸ ἐναντίον ὁμοῦ μαρτυροῦσιν ὅλοι οἱ Ἄστρονόμοι ἐκ διαφόρων Γειῶν, καὶ ἡ Αἰσθησις τὸ βεβαίῳ, ὡς εἶπομεν καὶ εἰς τὸ δεύτερον Κεφάλαιον τῆ παρόντος Τμήματος, καὶ τῆτο δὲν συμβαίνει δι' ἄλλο, παρὰ ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔχη Κέντρα λόγον, πᾶσαι αἱ προσπίπτουσι Ἄστειαι ἀπὸ παντὸς μέρους αὐτῆς πρὸς πάντα τὰ μέρη τῆ Οὐρανῆ εἶναι ἴσαι ἀλλήλαις . Πέμπτον ἀπὸ κάθε μέρος τῆς Γῆς φαίνεται τὸ ἡμισυ τῆ Ζωδιακῆ, δηλαδή τὰ ἐξ Ζῳδία ἀπάνω εἰς τὸν Οὐρανῆ, κατὰ τὰ ἄλλα ἐξ ὑποκάτω . τὸ ὅποιον δὲν ἐσυνέβαθεν αὐ εἶχεν ἡ Γῆ καίνα αἰσθητὸν μέγεθος πρὸς τὸ Παν, διατὶ ἐκρύπτετο εἰς τὸ βάθος τῆς κάποιοι μέρους τῆ Ζωδιακῆ Κύκλου . ὅτι δὲ πάντοτε φαίνεται τὸ ἡμισυ τῆ Ζωδιακῆ, βεβαύται ἐκ τῆς οὐφθαλμοῦ τῆ Ταύρη, καὶ ἡ καρδία τῆ Σκορπίου, ὁ Καρκίνος, καὶ ἡ Αἰγόκερως, ὁ Λέων, καὶ ὁ Ἰδρυχός ἀείσκονται καὶ διάμετρον ἀντικείμενοι, δηλαδή ἀπέχοντες ἀνωμεξῆτων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα Μοίρας, οἱ ὅποιοι εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κωρὸν φαίνονται, οἱ μὲν εἰς τὸν Ἀνατολικὸν Οὐρανῆ, οἱ δὲ εἰς τὸν Δυτικὸν, κατὰ εἶναι ἄκολον νὰ παρατηρηθῆ μὲ τὰ Ἀστρονομικὰ ὄργανα, τὸ ὅποιον, ὡς εἶπομεν, δὲν ἐσυνέβαθεν αὐ εἶχεν ἡ Γῆ καίνα αἰσθητὸν μέγεθος πρὸς τὸ Παν . καὶ ἀπὸ τῆτο τὸσον φανερά, καὶ βέβαια ἀποδείχνη) τῶς ἡ Γῆ νὰ ἔχη λόγον Σημεῖς, καὶ Κέντρα, καὶ ἀκόμι καὶ τῶ μέτρω χώρου πρὸς τὸ Παν, ὡς τε λέγει ὁ Γαλιλεός, ὅσοι κατὰ λάβρα ταύτῳ τῶ ἀπόδειξιν, τὸσον πιστεύουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς, κατὰ πιστεύουσιν, ἔτι τὰ δις δύο εἶναι τέσσαρα . Ἐκτον, ὅσον τὸ Μέγεθος τῆ Ἡλίου, δηλαδή ὅλον τῆ Σφαῖρωμα εἶναι μεγαλύτερον τῆς Γῆς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα Φοραῖς, ἢ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐξ καὶ τὸν Πτολεμαῖον . αὐ λοιπὸν αὐτὸς ἔχωντας τὸσον μέγεθος, καὶ ὡντας τὸσον λαμπρότερος, διὰ τῶ μεγαλύτερον ἀπόστασιν ὅπῃ ἔχει ἀπὸ τῆ λόγῃ μας, φαίνεται ποδίκως, ἀκέλευτον ἦτον αὐ ἐβλέπαμεν τῶ Γῶ ἀπὸ τὸ Ἡλιακὸν ὕψος, τῶ ἐβλέπαμεν νὰ ἔχη τὸσον μέγεθος, ὅσον εἶναι ἓνα ἑκατοσὸν ἐβδομήκοντα μέρος ἓνὸς βάρους πρὸς τὸ ἓν βάρος, ἦτοι ὡς ἔχει τὰ 170. πρὸς τὸ ἓν, ἔτω τὸ Σφαῖρωμα τοῦ Ἡλίου πρὸς τὸ τῆς Γῆς, διότι ὁ ἓνας Πῆς περιέχει δεκαεὶς δακτύλους καὶ ὀδὺ Γεωμέτρας, ἀναβαίνοντες δὲ παραίω ἀπὸ τὸν Ἡλιον μήτε ὅλως ἐφαίνετο, διότι καίνα Ἄστρον καὶ ἀπ' αὐτῶ τὰ πλέον μικρότερα δὲν φαίνεται νὰ ἔχη μεγαλύτερον μέγεθος ἀπὸ ἓνα δέκατον μέρος ἓνὸς δακτύλου, καὶ τῆτο ἔπεται αὐ ὑποθέσωμεν τὸ μέγεθος τῆ Ἡλίου καὶ τὸν Πτολεμαῖον . αὐ τὸ ὑποθέσωμεν ὁμοῦ καὶ τὸν Λεισβέργιον, ὅτι νὰ εἶναι τετρακοσίαις τριακονταεπίσσαρες Φοραῖς μεγαλύτερος τῆς Γῆς, ἔπεται ὅτι νὰ μὴ φαίνεται τελείως μήτε ἀπ' αὐτὸ τὸ ὕψος τῆ Ἡλίου . λοιπὸν ἔχει λόγον Σημεῖς εἰς τὸ Παν . εἰς ἐκείνον ὁμοῦ ὅπῃ ἀμφιβάλλει πῶς εἶναι δυνατὸν τὸ τῶτον μέγεθος τῆς Γῆς νὰ μὲν ἔχη αἰσθητὸν λόγον εἰς τὸν Οὐρανῆ, ἠμπορεῖ νὰ χροικηθῆ σαφέστερον μὲ τέτοιον παραδειγμα . ἄς εἶναι δύο Παλάτια μακρὰ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο δέκα μίλια, λοιπὸν πλέον σιμῶτερα εἶναι

εἶναι ὅποιος σέκει εἰς τὴν πόρταν τῆς ἐνὸς Παλατίης, καὶ βλέπει τὸ ἄλλο, ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπῃ σέκει εἰς τὴν μέσλην τῆς αὐτῆς, καὶ βλέπει τὸ ἄλλο ἴδιον Παλάτιον. μετὰ τὸ ὅλον καθὼς τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο διάστημα τὸ ἀναμειξέξυ τῆς πόρτας, καὶ τῆς μέσης τῆς ἰδίης Παλατίης, εἰς ἕδῃν λογίζεται, ὡσαύτῃ δὲν δίδει καμίαν αἰσθητικὴν διαφορὰν εἰς τὸ διάστημα τῆς δέκα Μιλίων, ἀλλὰ τόσον μακρὰ φαίνεται τὸ ἄλλο Παλάτιον καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ σέκεται εἰς τὴν πόρταν, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ σέκεται εἰς τὴν μέσλην. καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον συγκεινομένη καὶ ἡ διάστασις ὅπῃ εἶναι ἀναμειξέξυ εἰς Ἡμέρας, καὶ τὸν Οὐρανὸν, δὲν δίδει καμίαν αἰσθητικὴν διαφορὰν ἢ Ἡμιδιάμετρος τῆς Γῆς, ὅθεν εἰς ἕδῃν λογίζεται, καὶ ἔχει καὶ παύτῃ τρόπον Σημεῖος λόγον ἢ Γῆ πρὸς τὸν Οὐρανόν.

Ψ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε.

Περὶ τῆς Μεθόδου τῆς Στάδιασμα, ἢτοι τῆς Ἀναμετρήσεως τῆς Γῆς.

Εἴπομεν, ὅτι καὶ δύο τρόποι θεωρεῖται ἡ Γῆ, ἢ καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς Οὐρανῆς, ἢ ἀπολελυμένης, καὶ καθ' αὐτήν. καὶ τὸν πρῶτον τρόπον ἀπεδείχθη, ὅτι ἔχει Σημεῖος λόγον. καὶ τὸν δεύτερον ὅμως ἔχει τόσον μέγεθος, ὡς τε πολλοὶ Μαθηματικοὶ καὶ ἐκ τῆς Παλαιῶν, καὶ ἐκ τῆς Νέων ἐπεχείρισαν νὰ κάμνῃ τὴν Ἀναμέτρησίν της, ὅμως ἀκόμη μένει εἰς ζήτησιν πόση νὰ εἶναι ἀλάφασα, διότι περισσοτέρως πολέμους, καὶ ἀγῶνας ἔκαμαν, καὶ κάμουν αὐτοὶ διὰ νὰ γνωρίζωσι τὸ μέγεθος της, παρὰ οἱ Βασιλεῖς διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὴν Βασιλείαν της. τὸ αἴτιον τῆς ζητήσεως εἶναι, ὅχι μόνον ὅτι καὶ καθ' αὐτὸ τὸ θεωρήμα αὐτὸ χρησιμεύει εἰς τὴν Γεωγραφίαν, ἀλλὰ μάλιστα διότι λαμβάνεται καὶ ὡς θεμέλιον, καὶ Κανὸν ὅλων τῶν Ἀστρονομικῶν κατεμετρήσεων, ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀστρονόμοι ἔξεταζόντες τὰς ἀποστάσεις ὅπῃ ἔχουσιν οἱ Πλανῆται ἀπ' αὐτῆς τὴν Γῆν, καὶ ἀναμειξέξυτων ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ τὰ μεγέθη των, μεταχειρίζονται τὴν Ἡμιδιάμετρον αὐτῆς τῆς Γῆς προεγνωσμένην μετὰ Στάδια, ἢ Μίλια, ἢ ἄλλο ὁμολογούμενον Μέτρον. Πρῶτος ἀπὸ ὅλων οὗτων Μαθηματικῶν τὴν Περὶμέτρον τῆς Γῆς περιέγραψεν Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, μαθητὴς τῆς Θαλίπτος, τὸν ἑποῖον ἐκολούθησαν ὅλοι οἱ μετὰγενέστεροι Μαθηματικοὶ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἐρατοσθένους, ἐπεὶ καὶ τινὰς ἄλλους Συγγραφεῖς δὲν ἀναφέρνει ἄλλως τῆς Ἀναμετρήσεως. ὅθεν φαίνεται ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ὅπῃ λέγει ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ ἴσχατον Κεφάλαιον τῆς δευτέρας Βιβλίης τῆς περὶ Οὐρανῆς, καὶ τὰ λόγι' τε εἶναι τὰς. καὶ τῆς Μαθηματικῶν ὅσοι τὸ μέγεθος ἀναλογίζονται πειρῶνται τῆς Περιφέρειας, εἰς τετταράκοντα λέγουσιν εἶναι μυριάδας Στάδιων, ἢτοι τετρακοσίας χιλιάδας, δηλαδὴ πενήντα χιλιάδες μίλια. ποῖον δὲ τρόπον νὰ ἐμετρήσῃ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸς εἶναι ἀδηλόν, μετὰ τὸ νὰ μὴν δέξεται σημειωμένη ἀπὸ τινὰ, ὅθεν μήτε ὀνομάζεται, διὰ τὸ καὶ ἐλίφθη, καὶ ἐκπύχθη ἢ μεθόδος τῆς Ἐρατοσθένους, ὁ ὅποιος ἀνέλαβε τὴν τὴν φροντίδα τῆς Ἀναμετρήσεως πάλιν

τῆς Γῆς ὑπερον ἀπὸ τὸν Ἀναξίμανδρον, καὶ ἐπαρίδωκε νὰ εἶναι ἡ Περίμετρος τῆς
 γᾶς διακοσίαις πενήκοντα χιλιάδες, ὡς ὁ Κλειομήδης λέγει Βιβλίῳ πρώτῳ,
 Κεφαλαίῳ δεκάτῳ, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσι διακοσίαις πενήκοντα δύο χιλιάδες. ἔγρα-
 ψε καὶ τρία βιβλία εἰς τὴν Γεωγραφίαν, ὅποια ἡ κακία τῆς καιρῆς ἔκαμψεν νὰ
 μὴν λείσκωνται. ὁ Στράβων ὅμως εἰς τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον Βιβλίον τῆς
 Γεωγραφίας τὴν αἰαφέρειν σύντομα τὴν περίληψίν των. τὸν δὲ τρόπον ὅπως ἐμε-
 ταχειρίσθη εἰς τὴν τοιαύτην Ἀναμέτρῃσιν μᾶς τὴν ἀφῆσε νὰ τὴν ἠξάρωμεν ὁ
 Κλειομήδης ἐν τῷ προσεχῶς ρηθέντι Βιβλίῳ πρώτῳ, Κεφαλαίῳ δεκάτῳ. ὅμως
 ἐλέγχεται ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστ' ἀπὸ τὸν Ἰππαρχον πῶς νὰ ἔσφαλε πολλα-
 ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὸν καλὰ καὶ μῆτε διὰ τὸν Ἰππαρχον ἄλλο δὲν λείσκειται
 σημειωμένον, παρὰ μόνον ὅτι ἐπέροσθῃσιν εἰς τὴν Περίμετρον τῆς Ἐρατοσθένους
 ἄλλα εἰκοσιπέντε χιλιάδες Στάδια. μετὰ τὸν Ἐρατοσθένην πάλιν ὁ Ποσειδών-
 νιος ἐπεχειρίσθη, καὶ ἔκαμψεν τὴν Ἀναμέτρῃσιν αὐτῷ (ὁ ὁποῖος ἠκμαζεν εἰς τὸν
 καιρὸν τῆς μεγάλης Πομπῆς, καὶ τῆς Κικέρωνος) καὶ ἤνευ τὴν Περίμετρον τῆς
 γᾶς ὡς ὁ Κλειομήδης λέγει εἰς τὸ ἴδιον δέκατον Κεφάλαιον, ἐνθα μᾶς παραδίδει καὶ
 τὴν Μέθοδον τῆς Διαμετρήσειός τῃς, Στάδιων διακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων,
 ὡς δὲ ὁ Στράβων Βιβλίῳ δατέρῳ τῆς Γεωγραφικῆς τῃς, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιά-
 δων. ἔστιν πόθεν νὰ ἠκολούθησιν αὐτῇ ἡ μεγάλη διαφορά αἰαμετρήστων, εἶναι
 ἀμφιβολία. φαίνεται ὅμως ὁ Στράβων νὰ ἐγγίζη μᾶλλον εἰς τὴν ἀλήθειαν.
 αὐτὸν καλὰ ὅμως καὶ ἔγινεν ἡ Διαμέτρῃσις αὐτῇ καὶ ἀπὸ τὸν Ποσειδώνιον, πλὴν ἦτον
 εἰς χρῆσιν ὁ σταδιασμός τῆς Ἐρατοσθένους ἕως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς Πτολε-
 μαίης (ἔζησεν εἰς σὺν ἑκατὸν δεκατεσσάρῃς χρόνῃς ἀπὸ Χριστοῦ) ὁ ὁποῖος ἐμετα-
 χειρίσθη Περίμετρον τῆς Γῆς, σταδία ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες, λέγωντας πῶς
 αὐτῇ νὰ εἶναι ἡ πλέον ἀληθὲς εἰς ἀπὸ ἄλλας ὅπως ἔγιναν προηγήτερα. ἀλλὰ
 καὶ ὁ Μαρίνος, ὁ ὁποῖος ἐσάθη ἐπίσημος Γεωγράφος, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἔτι συγγράμ-
 ματα πολλα ἐβουλήθη ὁ Πτολεμαῖος, ἔδοκίμασε τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν, ὡς συ-
 νάγεται φανερά ἀπὸ τῆς Γεωγραφικῆς τῆς Πτολεμαίης. ὁ αὐτὸς ἴδιος Πτολεμαῖος
 μαρτυρεῖ διὰ λόγου τῃς εἰς τὸ πρῶτον Βιβλίον τῆς Γεωγραφικῆς τῆς Κεφαλαίῳ
 τρίτῳ, ὅτι καὶ ἔδοκίμασε μόνος τῃς τὴν Ἀναμέτρῃσιν τῆς Γῆς, καὶ μάλιστ' ἀπὸ
 ἄλλῃς μεθόδων ἀπ' ἐκείνας ὅπως ἐμεταχειρίσθησαν οἱ πρότεροί τῃς, ἦτοι εἰς τὸν
 διαφόρων Μεσημβρινῶν. δὲν μᾶς παραδίδει ὅμως καὶ πόσῃ ἤνευ τὴν Περίμε-
 τρον τῆς, ἐπειδὴ καὶ μετεχειρίζεται ἐκείνῃ ὅπως ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Μαρίνον, καὶ ἀπὸ
 σὺν προτέρῃς τῃς παραδειδομένῃς, δηλαδὴ ὅτι εἶναι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες
 σταδία. ὑπερον μὲν τὸ νὰ ἀρχίσαν νὰ ἀμελῶνται εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς ἢ Ἐπιστή-
 μῃς, τινὰς πλέον μῆτε ἀπὸ σὺν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μῆτε ἀπὸ σὺν Λατίνῃς δὲν
 ἐφρόντισε διὰ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. φθασότες ὅμως εἰς αὐξήσιν οἱ Ἀραβῆς,
 καὶ οἱ Σαρακῖνοί, καθὼς ἔλαβον ἄλλας Ἐπιστήμας ἀπὸ σὺν Ἑλλήνων εἰς τὴν
 λόγου τῃς, ἔτι δὲν ἔμειναν ἀμέλειτοι μῆτε εἰς τὴν γνῶσιν τῆς Μαθηματικῆς,
 μάλιστ' (καθὼς ὁ Βιβαβρόνδος Σινέλιος ἀπὸ τὸ Ρομῖν αἰαφέρει ἀπὸ τὸν Ἀμ-
 πελφιδία Γεωγράφον Ἀραβῶν) τριγύρε εἰς σὺν ἑκατοσίῃς χρόνῃς ἀπὸ Χριστοῦ,

ὁ Βα-

ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀράβων Μερῶν, ἢ Μεχεμῶν ὀνόματι, δηλαδὴ ὁ Χαλιφὴς τῆς Βαβυλωνίων, ἄνθρωπος πολλὰ δοσμένος εἰς τὰ Μαθηματικά (διὰ προσοχὴν τὰ ἑπίεσι ἐμπελατωτὶσθη ἢ μεγάλη σύνταξις τῆς Πτολεμαίου ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ἀραβικὰ, ἢ ὅποια καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀστρονόμου Ἀραβας λέγεται Ἀλμαγίστρον τῆς Πτολεμαίου) ἐσυνάθροισεν τινὰς ἐμπείρους, καὶ δοκίμους Μαθηματικούς, καὶ τοῦτο ἐπέταξε νὰ ἐπιμεληθῆν νὰ ἄρῃν μὲ ἀκρίβειαν τὴν Περίμετρον τῆς Γῆς· ὅθεν διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃν, ἐδιέλεξαν τὸν κάμπον Σιντζάρ, ἢ Σιντζάρ, ἢτοι τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ προέβλεψαν ἀποκάτω εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν Μισσημβρονὸν ἀπὸ τὴν Ἀρχτον εἰς Μισσημβρίαν, ἕως ὅπου ἦσαν μίαν Μοῖραν διαφοράν τῆς Γ'ψώματος τῆς Πόλεως, ἐμέτρησαν τὸ αἰαμετρεῖον διάστημα ὅπου ἕκαμαν, καὶ τὸ ἦσαν νὰ ἦτον Μίλια πεντηκοσιεξή. ὅθεν συνάγεται κατ' ἐκείνης νὰ εἶναι ἡ Περίμετρος τῆς Γῆς μίλια εἴκοσι χιλιάδες καὶ ἐξήκοντα, ἢ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τριακόσια τεσσαράκοντα, καὶ ταῦτα μετὰ χειρὸς οἱ περισσότεροι Μαθηματικοὶ Ἀραβες. οἱ δὲ Λατῖνοι ἀφ' ἑαρχίσαν νὰ καταγίνωνται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Ἐπιστήμης, ἐμετρήσαν πάντοτε ἐκεῖνα τὰ Πτολεμαίου, δηλαδὴ σαδία ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες. Πρὸς τῆτοις τριγύρῃσι εἰς τοῦτο χιλίῃσι ἑξακοσίῃσι εἴκοσι χρόνῃσι ὁ αὐτὸς εἰσημένος Σνέλλιος ἐπίσημος Μαθηματικὸς, ὁ ὅποιος ἐχρημάτισε καὶ κοινὸς Διδάσκαλος εἰς τὸ Λέγδωνον τῆς Βαβυλωνίων (Λυγδοεινον καὶ τὸν Πτολεμαίου) σοχαζόμενος, ὅτι οἱ Μαθηματικοὶ ὅπου ἀποδίδουσι εἰς καθε Μοῖραν δεκαπέντε Μίλια Γερμανικὰ, δὲν μετὰ χειρὸς αἰαγκαίως ἀποδείξουσιν, μὲ μὲγάλῃ ἐπιμέλειαν ἐπεχείρησεν αὐτὸς δι' ἄλλης ὁδῆς νὰ ἄρῃ τὴν ἀληθῆ Ἀναμέτρῃσιν τῆς Γῆς. ὅθεν ἀπέδειξεν, ὅτι τῆς μιᾶς Μοῖρας τὸ διάστημα εἰς τὴν Γῆν εἶναι εἰκοσιοκτὴ χιλιάδες καὶ πεντακόσια πέρδικαι, ἢτοι δεκαεπτά Μίλια Ὀλανδικὰ, ὅθεν συνάγεται, ὅτι ὅλη ἡ Περίμετρος εἶναι Μίλια ἑξήκοντα χιλιάδες ἑξακόσια τεσσαράκοντα, τὸ δὲ Μίλιον ἐδιέμεν νὰ ἔχη Πέρδικας χιλίας πεντακόσιας, δηλαδὴ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες Πόδας Ῥουλανδικῆς, καθὼς καὶ ἡ μία Πέρδικα περιέχει δώδεκα Πόδας Ῥουλανδικῆς. Κατὰ τὸ 1669. καὶ 1670. ἔτος ἀπὸ Χειρῶν, ὁ Πικάρδος ἐπίσημος Μαθηματικὸς τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βασιλείας τῆς Γαλλίας Λυδοβίκου δεκάτη τετάρτη, λαμβανόμενος δύο τύπους ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸν αὐτὸν Ἰσημεριὸν κείμενος, ἀπέχοντες αἰαμετρεῖων τριακονταδύο Λάκας, ἔξευρεν ὅτι μία Μοῖρα Οὐρανίου τῆς μεγίστης Κύκλου καταγράφει εἰς τὴν Γῆν πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας καὶ ἐξήκοντα ἑξάποδας τῆς Παρισίων. τὸ ὄνομα τῆς ἐνὸς τόπου λέγεται Σερδόνιον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τῆς Πικαρδίας κείμενον, τῆ δὲ ἄλλης Μαλβισίον, ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Βασινίον κοινῶς λεγομένη Γραττοῖς. τῆ δὲ μέθοδον ἐμετρήσαν μετὰ τῆς συν αὐτῶν Μαθηματικῶν, ὁ αὐτὸς Πικάρδος τὴν περιγράφει εἰς ἑνατὴ ἑξήκοντα σύγγραμμα. καθ' ὃν δὲ καιρὸν ἐγένετο ἡ τοιαύτη πράξις ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Βασινίον, ἦν παρὰ καὶ ὁ κύριος Ἰωάννης Δομίνικος Κασσίνος, ἑξοχος Μαθηματικὸς, καὶ πρῶτος Ἀστρονόμος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, ὅστις ἦλθε τότε νεωστὶ ἀπὸ Ἰταλίας προσκλήσει τῆς Βασιλείας, μετ' ἐγγυονὸς γνώριμος ἐν Παρισίῳ, ἔτι ἀπὸ Χειρῶν 1700. ἀπελαύσαμεν παρ

